

full DOMINICAL

El nou arquebisbe visita la Mercè i Montserrat

El diumenge 27 de desembre, Mons. Joan Josep Omella va celebrar la missa de dotze a la basílica de la Mercè i a l'homilia va comentar les relacions entre el títol de la Mercè i l'Any Sant de la Misericòrdia. Després va pujar al cambрил i mentre es cantaven els Goigs, escrits per Mn. Cinto Verdaguer, va pregar i va encensar la imatge de la «princesa de Barcelona».

L'endemà, dia 28, l'arquebisbe de Barcelona va pujar a la muntanya de Montserrat, on fou rebut pel pare abat amb qui visità el monestir. Després presidí la missa conventual, que és l'acte principal de la comunitat benedictina, i també va pregar llargament davant la imatge de la patrona de les diòcesis catalanes. (Fotografies: Ramon Ripoll)

ENTREVISTA

20 anys de Cintra

IMMA BONADA

Ara fa 20 anys, un grup de religiosos que vivien al Raval de Barcelona van detectar que adolescents en edat escolar eren absentistes. Així comença un projecte educatiu, Cintra, una escola amb caràcter intercongregacional, que donava resposta a una necessitat. Van començar 13 persones, que representaven 9 congregacions; avui, a l'Associació Cintra en són 34. L'Imma Bonada és carmelita vedruna i l'actual directora de Cintra.

Què t'aporta aquesta tasca?

És exigent i dura. Tot i així, té molt sentit trepitjar cada dia aquesta realitat. Són nois i noies que han viscut experiències molt dures i traumàtiques. Intentem entendre'ls, acompanyar-los i sobretot estimar-los. Veure com canvien i maduren és una satisfacció molt gran. Per a l'equip docent representa una forta exigència, però també rebem molt d'ells.

Quines mancances té l'alumne?

Els alumnes provenen de famílies molt desestructurades, amb mancances que els ocasionen desequilibris; han experimentat l'abandonament físic o emocional. L'escola vol ser el que representa el seu nom: una cintra que ajudi a consolidar l'arc interior de la identitat de cada alumne, perquè no es tracta de construir res nou, sinó de recuperar el que ja habita en l'interior de cadascun d'ells.

Quina resposta rebeu dels alumnes?

Generalment tots acaben amb una actitud agraïda, expressant i valorant el que han rebut durant els 4 anys que passen a l'escola. Un fragment de l'evangeli que ens il·lumina és el del cec assegut vora el camí demanant ajuda. El miracle de Jesús no és només que li retorna la vista, sinó que el treu del marge i el situa de nou en el camí. Cintra també vol treure de la marginalitat els adolescents que tenim i els vol posar de nou en el camí de la integració personal i social.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

La fidelitat, sempre

Quatre o cinc matrimonis casats de feia poc formaren un equip que, més de cinquanta anys després, segueix reunint-se quasi cada mes. Amb el temps se n'hi afegiren de nous, si bé també es produí alguna baixa. Arribaren a ser-ne nou. L'equip, de divuit persones, es va prendre seriosament el compromís matrimonial i de família, la pertinença a l'Església, sense negligir, amb intensitats diverses, un compromís ferm amb l'entorn social. Ara, després del traspàs d'alguns d'ells, es reuneixen nou persones. Les reunions sempre comencen amb una pregària. En la darrera reunió, una de les senyores, de vuitanta-cinc anys, va pregar així: «Senyor! Vós em coneixeu bé. Sabeu el que em preocupa. Només per la vostra misericòrdia m'atreveixo a demanar-vos perdó per l'estat d'ànim que em domina: tristor amb poques ganes de res. Sé que no és el que espereu de mi, ni de nosaltres. Senyor! Us demano salut per a tots, bona convivència. Guarda'ns de prendre mal, de qualsevol mal i de fer-ne. Ajudeu-nos en les nostres necessitats i que pensem en les dels altres. Ensenyeu-nos el camí de la pau, de l'amor, del perdó, de la comprensió. Doneu-nos esperança,

Senyor! No vull acabar sense pregar pel descans dels que ens han deixat i ja són amb Vós i perquè es faci la vostra voluntat en els nostres fills i néts.» Tots els assistents s'hi afegiren amb un sonor «amén» i un altre membre de l'equip encetà la seva pregària.

Queden enrere aquelles reunions de l'equip després de posar els fills a dormir; les preparacions del temari, per part de cada matrimoni, en acabar una jornada de treball; les trobades de formació i les joioses sortides d'amistat amb els fills; l'acció d'ajudar a posar en marxa un altre equip que començava; el compromís en algun dels serveis parroquials o en alguna entitat social; el fet d'asseure's tots dos per comunicar-se i examinar i reflexionar sobre el propi itinerari del matrimoni... Moltes d'aquestes coses ja no les poden fer, algunes encara sí. Resta sempre, però, la fidelitat a l'altre i als altres, el desig de donar vida a la caritat, malgrat els propis egoïsmes, l'esperança del qui sap en qui confia. Fidelitat, caritat i esperança que neixen de l'Amor i a l'Amor porten. «Per això podem dir amb tota confiança: El Senyor m'ajuda, res no em fa por» (He 13,6).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

Meditación para horas difíciles

1. **Vencerás** la dificultad, la hora baja, el sufrimiento y la adversidad... si en ti anida una **fe** probada, un gran **ideal** y una **voluntad** recia.
2. **Sufrirás menos...** si aprendes a **encajar** los golpes; si sabes **aceptarlos**; si sabes **ofrecerlos**. Mejorarás en **calidad la vida**.
3. **Superarás** cualquier bache, contrariedad u obstáculo... si te has **avizado** a las **pequeñas** renunciaciones, dificultades, padecimientos, y ello día a día.
4. **Todo entrenamiento**, en lo físico, en lo humano, en lo espiritual... **requiere** preparación, dedicación, tiempo y esfuerzo. Nadie te regalará nada. Tarde o temprano **llegará tu hora**.
5. **Huye de la vida** demasiado fácil, de la ley del mínimo esfuerzo, de la vida que sólo busca el placer, lo sensual. No olvidemos que **son la carcoma** de todo

vigor; aumentan el **egoísmo**, destruyen la **capacidad de amar** —de negarse a sí mismo— y nos **incapacitan** para una **vida mejor**.

6. Recuerda que **todo lo que vale** ha pasado por el dolor, el sufrimiento. Las viñas, los árboles, se podan y se injertan. La forja del acero es a base de golpes.

7. Los trenes corren —obligados— entre dos raíles. **Todo está** mortificado, **apretado** por tuercas, tornillos y soldaduras. Casi todo ha pasado por el fuego, la lima, el remache... Es la seguridad para el progreso.

8. **Cambia** tu manera de **pensar**... y **cambiará** tu manera de **vivir**.

9. **Sufre menos** quien sabe darle **sentido**, **trascendencia** y **pone amor** —tal como nos **enseñó Jesús**— ante cualquier dolor, adversidad, cruz, lágrimas... Ahí está la **Vida**.

Lectures missa diària i santoral

Comença el temps de durant l'any

11. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Sa 1,1-8 / Sl 115 / Mc 1,14-20]. Sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prev. dominicans; beata Anna M. Janer, fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

12. ■ Dimarts [1Sa 1,9-20 / Sl: 1Sa 2,1.4-5.6-7.8abcd / Mc 1, 21-28]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí; beat Pere Francesc Jamet, prev.

13. ■ Dimecres [1Sa 3,1-10.19-20 / Sl 39 / Mc 1,29-39]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumersind, mr.; sta. Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dijous [1Sa 4,1-11 / Sl 43 / Mc 1,40-45]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. v aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. ■ Divendres [1Sa 8,4-7.10-22a / Sl 88 / Mc 2,1-12]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. iv); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. vi); sants Habacuc (s. vii aC) i Miquees (s. viii aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita.

16. ■ Dissabte [1Sa 9,1-4.10b. 17-19;10,1a / Sl 20 / Mc 2,13-17]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. i), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. ■ † Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 62,1-5 / Sl 95 / 1Co 12,4-11 / Jn 2,1-12]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca. Santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

EL BAPTISME DEL SENYOR

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. R.

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 3,15-16.21-22)

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.»

Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»

(Avui també es poden llegir les lectures: Is 40,1-5.9-11; Sl 103; Tt 2,11-14;3,4-7)

Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Así dice el Señor:

«Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, a quien prefiero. Sobre él he puesto mi espíritu, para que traiga el derecho a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, el pábilo vacilante no lo apagará. Promoverá fielmente el derecho, no vacilará ni se quebrará, hasta implantar el derecho en la tierra, y sus leyes que esperan las islas. Yo, el Señor, te he llamado con justicia, te he cogido de la mano, te he formado, y te he hecho alianza de un pueblo, luz de las naciones. Para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la prisión, y de la mazmorra a los que habitan en las tinieblas.»

Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo un grito unánime: «¡Gloria!» / El Señor se sienta por encima del aguacero, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Ac 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Está claro que Dios no hace distinciones; acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea.

»Envió su palabra a los israelitas, anunciando la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

»Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Natzaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 3,15-16.21-22)

En aquel tiempo, el pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dijo a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que puede más que yo, y no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego.»

En un bautismo general, Jesús también se bautizó. Y, mientras oraba, se abrió el cielo, bajó el Espíritu Santo sobre él en forma de paloma, y vino una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo, el amado, el predilecto.»

(Hoy también se puede leer las lecturas: Is 40,1-5.9-11; Sl 103; Tt 2,11-14;3,4-7)

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

Baptisme en un context de pregària

L'escena del baptisme de Jesús en Lluc, tot i que sembla oferir una narració sensiblement idèntica a la de Marc i Mateu, tanmateix té detalls que li confereixen un sentit propi i ben definit. I ho fa tot centrant l'atenció del lector en la teofania, no en el baptisme, amb dos detalls. El primer: la descripció no narra directament el baptisme com a tal: «mentre tot el poble es feia batejar i Jesús també era batejat». El text presenta una escena fugissera perquè, en l'original grec, el fet s'expressa amb el participi del verb batejar i el participi no és allò que el narrador vol que copsi l'atenció del lector. Però el segon detall és encara més significatiu: enlloc es diu que és Joan Baptista qui el bateja. Aquests detalls tan poc importants tenen un efecte definit en la narració: el lector posa la seva atenció en la teofania i en la veu celestial.

La teofania la narra Lluc de la mà de Marc: el cel s'obre i l'Esperit Sant davalla (Mc) en la forma corporal (Lc) d'un colom. Amb aquesta descripció se subratlla que la teofania pot ser contemplada. Cal fixar-se que Lluc afegeix a la formulació de Marc «amb forma corporal». D'aquesta manera, el cel que s'obre (teofania) deixa una petjada palpable de la revelació. Lluc subratlla així la realitat de l'Esperit que baixa damunt Jesús i que consagra Jesús per a la seva missió. L'Esperit guia Jesús en tota la seva actuació (cf. 3,16; 4,1; 4,18; 10,21-22, etc. Cf. Ac 10,38-39). Però, endemés, l'Esperit serà el qui dirigirà l'activitat de l'Església en el llibre dels Fets dels Apòstols.

Pel que fa a l'oracle que il·lumina el sentit del baptisme, Lluc transcriu pràcticament el text de Marc: «Tu ets el meu fill, el meu estimat, en tu m'he complagut». Es tracta d'una revelació a Jesús. També aquí hi ha un detall que només ens ofereix Lluc: Jesús rep el baptisme mentre està pregant. La veu del cel, per tant, és una resposta a la pregària de Jesús. Per això s'adreça a Jesús i només a ell. Jesús, en Lluc, està sovint pregant. Sobretot quan la importància de les escenes ho demana. També aquí Jesús és un model per a nosaltres.

AGENDA

Actes i conferències

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Dilluns 18 de gener, a les 20 h, l'Arquebisbat de Barcelona inaugurarà la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, a la Catedral de Barcelona, en una celebració presidida per Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe metropolità de Barcelona, i amb la participació de representants de les diverses confessions cristianes. Informació: Delegació diocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses (c/ Sant Pau 101, 08001 Barcelona), t. 933 238 874).

Jornada Mundial de les Migracions. El 17 de gener se celebra el Dia Mundial de l'Emigrant i el Refugiat. A la nostra diòcesi se celebrarà el diumenge 24 de gener, a la parròquia de Sant Paulí de Nola (c/ Alfons el Magnànim, 125), amb el següent programa: a les 11 h, acollida; a les 12.30 h, eucaristia amb la

comunitat parroquial i la participació dels diferents col·lectius de «Caminem junts en la diversitat»; a les 17.30 h, pregària per tenir present la situació dels refugiats.

Servei diocesà per al catecumenat. Dijous 21 de gener, de 18 a 19.30 h, jornada de formació per a catequistes i acompanyants de catecúmens. Al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

Història de l'espiritualitat cristiana. Dia 14 de gener (20 h), «Sant Agustí d'Hipona», a càrrec de Miquel Oliveras. A Pompeia grups (c/ Riera Sant Miquel, 1 bis). Entrada lliure.

Festa de Sant Antoni Abat. Diumenge 17 gener, de 12 a 13 h, benedicció del animals a la plaça de la Parròquia de la Concepció (c/ Aragó, 299). Pregària al sant i distribució de recordatoris. Informació: www.parroquiaconcepcioibcn.org

Adoració eucarística a la Sagrada Família. Dijous 14 de gener, a la cripta, de 20.15 h (missa i vespres) fins a

23 h. Hi haurà confessors des de les 18 h. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063/08014 Barcelona. Més informació: t. 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com

estimat al barri de la Barceloneta on era considerat l'avi del barri. Primer fou vicari de Sant Miquel del Port i després treballà pastoralment en aquest barri durant més de 50 anys.

Exercicis i recessos

Recessos Betània. Dia 24 de gener (10-18 h), predicat pel P. Pedro Olarte, LC. Lloc: Casa Betània (c/ Bonavista, 37 - Cornellà). Informació: t. 933 751 102.

In memoriam

Mn. Pau Calders Claret. Morí a Barcelona, el 22 de desembre passat, quan li faltaven només tres dies per fer els 99 anys. Fou un sacerdot molt generós i molt fidel que va ser també molt

Llibres

El Evangelio de la misericordia. Es el título de un libro de 160 páginas, editado por EDIBESA, en el que el escritor Jacinto Peraire Ferrer se une a la celebración del Año Santo de la Misericordia. Son relatos evangélicos en los que aparece Nuestro Señor practicando la misericordia y comentarios a páginas del Evangelio presentados con un estilo moderno.

ACTUALITAT

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Del 18 al 25 de gener de 2016

«Proclameu la grandesa del Senyor.» (cfr. 1Pe 2,9)

Enguany fa 21 anys que vam començar a celebrar la Setmana Universal de Pregària per a la Unitat dels Cristians amb una publicació semblant a la que teniu a les mans. L'exemplar de 2016 és, doncs, el número 22 de la sèrie. Però no és pas un exemplar més. Volem «proclamar la grandesa del Senyor» pels molts anys en els quals hem après a veure la *grandesa* del Senyor en les relacions de veritables germans que els cristians de diverses confessions cristianes tenim i sostenim actualment a la nostra terra.

Per damunt de les misèries del nostre egoisme, de les constriccions de les nostres estructures confessionals, que sempre volem considerar *els germans separats* com *els altres*, Déu, en la manifestació de la seva Misericòrdia que és Jesús el Crist, ens fa comprendre que hem de retrobar el veritable camí: l'amor de Déu manifestat en Jesucrist.

Avui, en el nostre entorn, el més petit i el més gran com és Europa, sembla com si tampoc els cristians no hagin trobat encara que són veritablement *el poble de Déu* i vagin, esperitats, cercant paràmetres humans, polítics, econòmics, socials i ideològics per trobar la sortida vàlida a unes situacions que els depassen completament.

Els cristians de Letònia han preparat aquest any els textos per a la nostra Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians. Un text seu pot servir-nos notablement, als *vells cristians* que vivim a Catalunya: «Sant Pere diu a l'Església de la primera hora que, en la seva recerca de sentit, abans de trobar l'evangeli, no era poble. Però ara, en acollir la crida, com a *llinatge escollit*, amb el poder de la salvació de Déu en Jesucrist, ha esdevingut *poble de Déu*. Aquesta realitat té lloc pel baptisme, comú a tots els cristians; per ell naixem de nou per l'aigua i l'Esperit Sant (cfr. Jn 3,5). Pel baptisme morim al pecat i renaixem amb Crist per a la nova vida de la gràcia en Déu. Aquest

repte ens demana de ser conscients de la nostra nova identitat en Crist en tots els moments de la nostra vida.»

És un text molt bonic i molt suggerent, que ens proposa, però, als cristians de casa nostra no poques preguntes pel que fa als nostres paràmetres en el treball, en la pregària i en les relacions ecumèniques. El que hem treballat durant més de cinquanta anys a Catalunya, s'acomoda exactament a la pregària de Jesús el Crist en l'Últim Sopar? O hem bastit tot un edifici que humanament és molt remarcable des d'una angolatura social, teològica i interconfessional, però poc consistent des d'una perspectiva evangèlica d'acceptació de la voluntat del Crist?

L'any 2016 pot ser un moment important, donada la situació en la qual vivim en l'àmbit local i mundial, per preguntar-nos: Com entenem la nostra crida comuna a ser *poble de Déu*?

Mons. Jaume González-Agàpito
Delegat diocesà d'Ecumenisme

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

18-25 de gener de 2016

Proclameu la grandesa del Senyor
(cfr. 1Pe 2,9)

Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses